σιν τ ὁλοκλήρου γνώμης, ἀβφέτερον εἰρῆσθαι, καὶ δ. σίχον ἐν τῇ ἑκτῇ χώρᾳ σπουδεῖον ἀντὶ ἰάμβου σφῷ τ τ μέτρου νόμον ἔχειν. ἀνὶ ὃ τ κακὰς εἴποι, βέλτιον ἴσως, κακά κεν εἴποι.) ἄλλως. κωμῳδίας ποιητὴς πολλὰ οἶνον πίνων ὡς βενρεῖν. γλυοίμιλω φησὶν ἐν τ Κρατίνυ κώδιον. ἵνα κατασήπωμαι ἐνρωπῶτος αὐτῷ.

Καὶ διδασκοίμιλω τραγῳδίαν Μορσίμου βαγῳδίαν.
Χο. Ω τοῖ πάντ' ὀπὶ πᾶσί τε τοῖγμασι,
Δωεοδόκοισιν ἐπ' αὐθεσιν ἵζων,
Εἴθε φαύλως, ὥσπερ εὗρες, ἐκβάλοις πλὴν ἔνθεσιν.
Ασαμι γὰρ τότ' αὖ μόνον, Πῖνε, πῖν' ὀπὶ συμφορᾶς,
Τὸν Ιυλίυ τ' αὖ οἴομαι γέροντα Πυῤῥοπίπλιν,
Ηδέντα, καὶ Παιῶνα δὴ, καὶ Βακχέβακχον ᾄσαι.

Et docear Tragœdiam cantare stulti Morsimi.
CH. *O super omnia, rebus in omnibus,*
Donipetas residens super herbas:
Vtinam bucceam, malè inuentam, mox eijcias malè.
Tunc enim cantem solùm, bibe, bibe, cum calamitatibus.
Senemq; Pyrrhopipem, tunc credam, impubere potitum,
Et Bacchebacchum læto cantu, & Paæna modulari.

Σχόλια. Μορσίμου.] Μόρσιμος, Φιλοκλέους τ ποιητοῦ υἱός, τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. ἐστι ὃ καὶ ἰατρός. ὡς δὲ μοχθηρῶν ὄντων αὐτῷ τῶν ποιημάτων ἐν ἀρᾷ ἔθηκε μέρει. Ω τοῖ πάντ' ὀπὶ πᾶσιν.] ὦ ὀπὶ πάσῃ προδοσίᾳ ἐξεβαζόμενε καὶ κακίᾳ. μεταφορικῶς δὲ εἴληφε τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν μελισσῶν. ὃ γὰρ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν. ὥσπερ αἱ μέλισσαι φησὶ πᾶν ἄνθος δρέπουσι, οὕτω καὶ σὲ τῶν τ πόλεως πραγμάτων οὐδὲν λανθάνει, ὥστε μὴ ἐκ ἀπορῶν αὐτὸ καὶ προδοῦναι. Εἴθε φαύλως.] εἴθε ἐκ τοῦ ῥᾴστου. βέ οὕτως εὐχερῶς. ἐπεὶ μηδὲ ἐλπίζας εἰς τοῦτο δόξης προελθεῖν. ὁ Κλεῶν ἔδοξεν εὐδοκιμεῖν ἐκ τ τοῖ Πύλον καλορθωμάτων. Ωσπερ εὗρες.] ὥσπερ ἐπέτυχες. ἐναργεῖ δὲ τῇ λέξει τῇ εὗρες κέχρηται. τὸ μὴν γὰρ καμάτῳ καὶ πόνῳ τοῖγνέσθαί τινος, τ τοῦ κάμνοντος γνώμης καὶ προαιρέσεως ἔλεγχον ἔχει. τὸ ὃ εὑρεῖν ἁπλῶς, τ τυγχούσης τύχης, οὐ τ αὐτῷ τοῦ εὑρόντος γνώμης τὸ ἔργον. ὡς ἐκ ἐκ φρονίας τοῦ Κλεῶνος κατορθώσας ἀ διεφέρετο ἀλλ' ἁπλῶς εὑρόντος εὕρημα. Πλὴν ἔνθεσιν] πλὴν τρόφιμον, πλὴν ἐν Πυλανείῳ δοθεῖσαν αὐτῷ ἔνθεσις γὰρ ὁ ἄκολος ὁ ψωμός. Ασαμι.] τότε γάρ φησιν ἐπάσαμι ἐκ τὸ Σιμωνίδυ μέλος πῖνε πῖνε ἐν τ συμφορᾶς. ἐκ τ Σιμωνίδυ ὃ τοῦτο τεθρίπτων. τὸ ὃ συμφορᾶς, ἐπ' ἐθλοῖς. τ μέσων γὰρ ἡ συμφορά. Τὸν Ιυλίυ γέροντα.] ὡς παιδεραστὴς ὢν ὁ πρεσβύτης διαβάλλεται. ἐκ ἀργῶς ὃ πλὴν ἡλικίαν ἐνεῶν προσέθηκεν. διαβολὴν γὰρ ὀπὶ τοῖς νεωτέροις ἔχοντος τοῦ πράγματος, μείζονα πλὴν αἰσχυνὴν ἐποίησεν ἐπ' αὐτῷ ὥσπερ γέροντι ὄντι ἀσελγαίνειν βέ τοιαῦτα ὑβρίζειν προσέστι. παιδοποιοῦν ὃ τ πρεσβύτονται βέ πρεσβυτέρους βέ ἀναπείθοντα τὰ μειράκια. τοῦτον ὃ ὁ Κρατῖνος πυῤῥοπίπλιν λέγει, ἰυλέστι, τ φύλακα τῶ σιτυ, ὡς εἰς τὸ Πρυτανεῖον παρέχοντα ἄρτους.

Σχόλια. Βακχέβακχον ᾄσαι.] εὐφημῆσαι τ Διόνυσον βέ ἀνυμνῆσαι. Βάκχον ὃ ὁ τ Διόνυσον ἐκάλουν μόνον, ἀλλὰ βέ πάντας τοὺς τελεῖν τὰ ὄργια Βάκχυς ἐκάλουν. οὐ μὴν ἀλλὰ βέ τοὺς κλάδους ὃς οἱ μῦσται φέρουσι. μέμνηται ὃ Ξενοφάνης ἐν Σιλλοῖς, ὕτως. ἐστᾶσι δ' ἐλάτης πυκινὸν πρὸ δῶμα. ἔστι ὃ καὶ σεφάνης εἶδος, ὡς Νίκανδρος ἐν τῷ τ Γλωσσῶν ἱστορεῖ φησὶ γὰρ ὕτως. βάκχοισι κεφαλὰς θριαμβεύοντες ἐστέφανο. τὸ ὃ παιῶνα δὴ γράφεται παιωνίσαι. ἢ ἡδέως ἢ παιῶν ᾄσαι. τοῦτο μὴν τοι ὁ στίχος ἐκ ἀπαιτεῖ.

Bisetus. Διπλῆ, βέ στίχοι λβ' ὅμοιοι τοῖς ἄνω λβ' στίχοις.

Κλ. Ο Υτοι μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ, μὰ τ Ποσειδῶ
Η μή ποτ' ἀγοραῖυ Διὸς πλάγχοισι τοῖγλυκίμιλω.
Αλ. Εγωγε νὴ τοὺς κονδύλυς, οὓς πολλὰ δὴ 'πὶ πολλοῖς
Ηνεχόμιλω ἐκ παιδίων, μαχαιριδίων τε πληγαῖς,
Υπερβαλεῖσθαί σ' οἴομαι Τούτοισιν, ἢ μάτιν γ' αὖ
Από μαγδαλιᾶς σιτούμενος βέ τοῦτος ἐκτεφείλω.
Κλ. Από μαγδαλιᾶς, ὥσπερ κύων, ὦ παμπόνηρε; πῶς ὄν

CL. *IT a me Neptunus amet, nunquam impudentia potiores*
Eritis: aut ego nunquam extus intersim Iouis forensis.
AG. *Per pugnos, quos sæpenumerò complures à puellis*
Accepi, per plagas, gladiolis illatas mihi frequenter:
Ego me superaturum te confido impudentia: aut iam
Frustra videbor tam bene pastus magdaliæ sagina.
CL. *Dape magdaliæ, tamquàm canis, scelestè quomodo ergo*

Σχόλια. Οὔτοι μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ] διπλῆ καὶ στίχοι ὅμοιοι τοῖς ἄνω λβ. ὧν τελευταῖος ἀνὴρ ἀν ἡδέως